

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811207476
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5811207476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: mestská časť Bratislava - Staré Mesto, Bratislava, Vajanského nábrežie 3, IČO: 00 603 147, právne zastúpená advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Bratislava, Ľubinská 18, proti odporcovi: Marek Michtalík SPRE-M, Trstená, Západ 5, IČO: 37 669 851, právne zastúpený advokátskou kanceláriou KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Záhradnícka 25, o zaplatenie 93 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/10/2012-110 zo dňa 12. novembra 2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 29,29 eur.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 93 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 23.5.2011 do zaplatenia. Vychádzal z dôvodnosti návrhu, ktorým si navrhovateľ uplatňoval právo na náhradu nákladov spojených s odťahom motorového vozidla Peugeot 508, ev. číslo CA 117 vykonaného dňa 7.5.2011 z ulice Benediktího v Bratislave. O odstránení vozidla rozhodol (toho istého dňa) navrhovateľ ako správca miestnych komunikácií v správe mestskej časti Bratislava - Staré Mesto podľa § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, t.j. z dôvodu, že vozidlo je na vyhradenom parkovisku, ktoré preň nebolo určené. Odporca nepopieral správnosť rozhodnutia navrhovateľa o odstránení vozidla, ani jeho oprávnenie nárokovať si náklady za odťah vozidla, ktorý vykonala spoločnosť Car Towing, a.s., ani nerozporoval výšku nákladov. Medzi účastníkmi bolo sporné, či odporca ako prevádzkovateľ vozidla je pasívne vecne legitimovaný na uplatnenie nárokov za odťah vozidla. Odporca v tejto spojitosti argumentoval, že v čase, keď bolo vozidlo zaparkované na mieste, odkiaľ ho navrhovateľ dal odtiahnuť, nebol vodičom vozidla; nepopieral, že by nebol prevádzkovateľom vozidla, podľa jeho názoru si však navrhovateľ svoj nárok mal uplatňovať voči vodičovi. Odporca sa zároveň nevedel vyjadríť, kto vozidlo zaparkoval, trval však na tom, že on to nebol. Argumentoval, že až počnúc 1.7.2012 možno aplikovať ustanovenia o objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa, dotedy za porušenie pravidiel cestnej premávky zodpovedá vodič vozidla. Okresný súd sa s uvedenou argumentáciou nestotožnil, nakoľko priamo z ust. § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke vyplýva oprávnenie správcu cesty odstrániť vozidlo na náklady jeho prevádzkovateľa. Prevádzkovateľ môže byť aj vodičom vozidla, avšak predmetné ustanovenie nemožno vykladať tak, že správca cesty by mal vozidlo odstrániť na náklady prevádzkovateľa, ktorý je zároveň vodičom vozidla, resp. osobou, ktorá vozidlo zaparkovala. Úrok z omeškania priznal súd navrhovateľovi od 23.5.2011, keď 7.5.2011 odporca v zastúpení U. M. prevzal výzvu navrhovateľa na úhradu nákladov

vo výške 93 eur v lehote 15 dní od prevzatia výzvy (t.j. do 22.5.2011); odporca si povinnosť nesplnil, pričom do omeškania sa dostal počnúc 23.5.2011.

Odporcovi, ako neúspešnému účastníkovi konania, uložil okresný súd povinnosť nahradiť navrhovateľovi, ktorý mal v konaní plný úspech, trovy konania vo výške 74,12 eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia 57.62 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Vychádzal zo zásady úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Namietal, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe dôkazov, ktoré vykonal, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Podstatnou skutočnosťou, ktorou sa mal, podľa odvolateľa, súd prvého stupňa zaoberať, bola otázka posúdenia zodpovednosti - teda či je skutočne prevádzkovateľ vozidla (odporca) zodpovedný za spáchaný priestupok, keďže v čase odstránenia vozidla nebol v platnosti novelizovaný zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorý zaviedol objektívnu zodpovednosť. Odvolateľ uviedol, že nepopiera, že je vlastníkom - prevádzkovateľom dotknutého vozidla, ale napáda záver, že by bol priestupcom, a teda nemá povinnosť znášať sankcie, ktoré si voči nemu uplatnil navrhovateľ. Zdôraznil, že vozidlo nezaparkoval a ani nevedel, kto ho zaparkoval. Súd prvého stupňa teda nedostatočne preskúmal, že v tomto prípade mohlo dôjsť aj k neoprávnenej manipulácii s vozidlom prevádzkovateľa, pričom je nelogické, aby bol automaticky v takomto prípade zodpovedný prevádzkovateľ. Odvolateľ ďalej namietal, že sa súd prvého stupňa nezaoberal otázkou, či spoločnosť Car Towing, a.s., bola oprávnená uskutočniť odťah motorového vozidla. Odstrániť vozidlo, ktoré tvorí prekážku v premávke na pozemných komunikáciách, je oprávnený iba správca cesty, ktorý nesie plnú zodpovednosť aj za jeho výkon a nemôže ho zmluvne preniesť na iný subjekt, a to ani po technickej stránke. Odstránenie motorového vozidla nie je totiž súkromnoprávnym aktom, to znamená, že obchodná spoločnosť nemôže zasahovať do práv jednotlivcov, a to ani na základe zmluvy. V tom smere poukazoval na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 70/2003. Odvolateľ ďalej uviedol, že nakoľko samotný odťah motorového vozidla nevykonal správca cesty, ktorým je navrhovateľ, nie je tento v konaní aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie nákladov za odťah.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadal napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania (odmena za vyjadrenie k odvolaniu 16,60 eur, režijný paušál 7,81 eur, DPH 20 % zo súčtu oboch položiek 4,88 eur, spolu 29,29 eur).

Poukazoval na ust. § 2 písm. am/ zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel na pozemných komunikáciách, podľa ktorého prevádzkovateľom vozidla je vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ osvedčenia o evidencii, ktorí sú zapísaní v osvedčení o evidencii a oprávnení rozhodovať o použití vozidla, alebo vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ technického osvedčenia vozidla, ktorí sú oprávnení rozhodovať o používaní vozidla. Z logického výkladu uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že prevádzkovateľom nemá zákon na mysli vodiča - osobu, ktorá vedie motorové vozidlo (ktorej prevádzkovateľ zveril vedenie motorového vozidla), ale vlastníka motorového vozidla, prípadne osobu zapísanú v technickom preukaze ako držiteľa vozidla. V prípade, ak odporca mal podozrenie, že došlo k neoprávnenej manipulácii s vozidlom, mal možnosť podať trestné oznámenie. K námietke odporcu o nemožnosti realizácie odstránenia vozidla súkromnou spoločnosťou navrhovateľ uviedol, že obec je tým subjektom, ktorý identifikoval prekážku cestnej premávky a rozhodol o tom, že pre zabezpečenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky je potrebné vozidlo odstrániť. Obec naplnila účel zákona (zabezpečenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky), pričom nebolo cieľom zákonodarcu prikazovať obciam, aby zakladali špecializované právnické osoby; chcel im len prikazať, aby boli entitami, ktoré dohliadajú a starajú sa o bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, za čo preberú aj zodpovednosť. Navyše zásah bol vykonaný práve ako následok porušenia zákona, resp. ako následok toho, že konaním, za ktoré nesie zodpovednosť prevádzkovateľ vozidla, sa zasiahlo do bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie, zo skutkových zistení vyvodil náležité skutkové závery a vec správne právne posúdil, pričom zásadným je konštatovanie, že z pohľadu oprávnenia správcu cesty odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa je právne irelevantné, či odporca bol vodičom, resp. osobou, ktorá vozidlo na miesto zaparkovala. Odporca pritom nijako nenamietal skutočnosť, že bol prevádzkovateľom vozidla, ani opodstatnenosť a právny dôvod odťahu. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na zdôraznenie jeho správnosti upriamuje pozornosť odvolateľa na systém neúplnej apelácie (§ 205a O.s.p.) sporového súdneho konania a z neho vyplývajúce obmedzenie namietania (pred odvolacím súdom) skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa. Z tohto aspektu je bezpredmetná odvolacia námietka, v zmysle ktorej súd prvého stupňa nedostatočne skúmal, že mohlo dôjsť aj k neoprávnenej manipulácii s vozidlom prevádzkovateľa. Uvedený argument totiž použil odporca prvýkrát až v odvolacom konaní, a je teda logické, že sa ním súd prvého stupňa ani nemohol zaoberať. Okrem toho odvolateľ len vyslovil hypotézu ohľadom neoprávnenej manipulácie s jeho vozidlom, teda ani netvrdil, že k nej v skutočnosti došlo. Predmetná argumentácia odporcu celkovo vyznieva účelovo.

Obdobne v súvislosti s ďalšími odvolacími námietkami namierenými voči oprávneniu spoločnosti Car Towing, a.s., na odstránenie vozidla (keďže táto nie je správcou cesty), ako aj aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa (ktorý nebol subjektom, ktorý technicky vykonal odťah vozidla), odvolací súd cituje doslovné znenie vyjadrenia odporcu v odpore zo dňa 28.1.2012 proti platobnému rozkazu zo dňa 5.1.2012:

„V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že odporca nenamietá právo spoločnosti Car Towing, a.s., na odťah vozidiel, ani oprávnenosť navrhovateľa na následné vymáhanie nevyplatených nákladov súvisiacich s odťahom vozidiel“.

Na uvedených tvrdeniach odporca zotrval v priebehu celého konania pred súdom prvého stupňa, nezmenil ich, až v odvolacom konaní náhle prezentoval odchylný názor. Odvolací súd v tejto spojitosti - k oprávneniu súkromnej spoločnosti technicky realizovať odťah vozidiel na základe zmluvy so správcou komunikácie odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 300/07 zo dňa 14.2.2008, ktorý potvrdzuje správnosť záverov prvostupňového súdu. Vo vzťahu k (namietanej) aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa krajský súd dodáva, a vyplýva to zo samotného návrhu na začatie konania, ktorý bol odporcovi doručený, že odťah bol vykonaný spoločnosťou Car Towing, a.s., ktorá následne vyfakturovala náklady odťahu navrhovateľovi, ktorý si ich napokon uplatnil voči odporcovi.

Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj súvisiaci/závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Odporca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto bol zaviazaný k náhrade trov, ktoré vznikli v súvislosti s konaním o jeho opravnom prostriedku protistrane - navrhovateľovi, ktorý si predmetný procesný nárok riadne uplatnil a vyčísľil (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Trovy odvolacieho konania - právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,60 eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), z režijného paušálu 7,81 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), z DPH 20 % zo súčtu oboch položiek 4,88 eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), spolu 29,29 eur.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.